

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112216401
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2112216401.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s. IČO 31 575 951, Hodžova 11, Žilina, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., IČO 36 866 881, Žabotova 2/B, Bratislava, proti odporcovi: Z. B., narodený XX.X.XXXX, B. XX/X, Z., o zaplatenie 1.931,87 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 2.8.2012 doručeným súdu dňa 14.8.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 1.931,87 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.466,14 eura od 20.1.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 2.8.2012, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 10.9.2012, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 26.2.2013, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 14.5.2013, s Vyjadrením odporcu zo dňa 31.5.2013, s Vyjadrením odporcu zo dňa 23.9.2013, s Vyjadrením odporcu zo dňa 15.10.2013, výsluchom odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä s Listami navrhovateľa zo dňa 9.4.2010, zo dňa 11.1.2011, s výpismi z účtu odporcu, s Odovzdávacím / preberacím protokolom zo dňa 23.2.2010, so Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.4.2007, so Žiadosťou o zmenu účtu na iný účet zo dňa 2.6.2008, s Návrhmi na zriadenie / prehodnotenie debetného limitu zo dňa 6.6.2008, zo dňa 1.6.2009, s Návrhom majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ zo dňa 5.6.2008, s Oznámením majiteľa účtu o zmene údajov zo dňa 7.10.2008, s Podmienkami zriadenia a vedenie služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“, s Odstúpením od zmluvy zo dňa 11.1.2011, so Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a.s., so Sadzobníkom poplatkov Dexia banka Slovensko a.s., s obsahom celého spisu, keď pojednával v neprítomnosti zástupcu splnomocnenca navrhovateľa v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca v konaní uviedol, že s navrhovateľom uzavrel Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb a tiež Zmluvu o poskytovaní služby - Povolené prečerpanie na osobnom účte. Odporca si nepamätá, dokedy čerpal prostriedky na účte a je pravdou, že mu bolo doručené odstúpenie od zmluvy dňa 19.1.2011. Keď odporca podpisoval obe zmluvy, nemal možnosť žiadnym spôsobom meniť podmienky zmlúv, boli mu predložené len na podpis. Odporcovi neboli predložené všeobecné

obchodné podmienky a podmienky zriadenia vedenia služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ pri podpise zmluvy, nemal čas sa s nimi ani oboznámiť. Odporca vzniesol námietku premlčania.

Predmetom konania je nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 1.931,87 eura s príslušenstvom.

V rámci skutkového stavu v prejednávanej veci bolo zistené, že navrhovateľ a odporca uzavreli v Trnave dňa 13.4.2007 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal zriadiť a viesť pre odporcu osobný účet Axion číslo 1508678001 v mene SKK, prijímať naň peňažné vklady a vykonávať úhrady z účtu v zmysle príkazov odporcu. Dňa 2.6.2008 v Trnave sa navrhovateľ a odporca dohodli na základe Žiadosti o zmenu účtu na iný účet na zmene pôvodného typu účtu: Osobný účet Axion na nový typ účtu: Rastový osobný účet. Dňa 5.6.2008 v Trnave sa navrhovateľ a odporca dohodli na základe Návrhu majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby - Povolené prečerpanie na osobnom účte na zriadení služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ tak, že navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky do výšky debetného limitu na osobnom účte a odporca sa zaviazal splácať sumu čerpaných peňažných prostriedkov spolu s úrokmi priebežne, a to kreditnými obratmi na účte, ako aj kedykoľvek v plnej výške na požiadanie navrhovateľa s tým, že navrhovateľ je oprávnený zúčtovať si poplatky v zmysle Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení na ťarchu účtu. S účinnosťou od 6.6.2008 navrhovateľ poskytol odporcovi debetný limit v sume 929,43 eura (pôvodne v sume 28.000,-Sk) a s účinnosťou od 1.7.2008 navrhovateľ poskytol odporcovi debetný limit v sume 1.160 eura. Listom zo dňa 11.1.2011 doručeným odporcovi dňa 19.1.2011 odstúpil navrhovateľ od Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.4.2007 z dôvodu, že od 27.2.2010 bol na účte odporcu vykazovaný debetný zostatok v aktuálnej výške 1.449,65 eura a zároveň vyzval odporcu na úhradu debetného zostatku do troch dní od doručenia tohto oznámenia.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa ustanovenia § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa ustanovenia § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 369 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa ustanovenia § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa ustanovenia § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy pri práve na plnenie záväzku plyní premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 1.931,87 eura s príslušenstvom, ktorá suma pozostáva podľa navrhovateľa z výberov z účtu, transakcií na účte a poplatkov za vedenie účtu v sume 1.466,14 eura, zo zmluvnej pokuty v sume 465,73 eura. Navrhovateľ bol súdom uznesením číslo konania 10C/8/2013-36 zo dňa 17.1.2013 vyzvaný, aby sumu 1.466,14 eura špecifikoval v rozpise na jednotlivé čiastky čerpaných peňažných prostriedkov v rozhodnom období. Ďalej bol navrhovateľ výzvou zo dňa 16.4.2013 vyzvaný, aby predložil presný spôsob výpočtu sumy 1.466,14 eura v prehľade na čiastku nepovoleného čerpania peňažných prostriedkov v rozhodnom období, na čiastku navýšených

ostatných položiek. Napokon bol navrhovateľ výzvou zo dňa 15.5.2013 vyzvaný, aby predložil presný spôsob výpočtu sumy 1.466,14 eura v rozpise na čerpané peňažné prostriedky a poplatky. Ku dňu vyhlásenia rozsudku navrhovateľ návrh v zmysle vyššie uvedeného nedoplnil. Vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute v sume 465,37 navrhovateľ v návrhu a písomných vyjadreniach uvádzal, že nárok na zmluvnú pokutu mu vznikol v zmysle Článku III. bodu 23. Všeobecných obchodných podmienok - Prima banka Slovensko, a.s. a suma 465,37 eura pozostáva zo zmluvnej pokuty vo výške 20 % ročne zo sumy 1.466,14 eura od 20.1.2011 do 30.6.2012, t. j. zo sumy 423,40 eura, a zo zmluvnej pokuty vo výške 28 % ročne zo sumy 1.466,14 eura od 1.7.2012 do 8.8.2012, t. j. zo sumy 42,33 eura.

Zo skutkových zistení mal súd jednoznačne preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo zriadením osobného účtu dňa 13.4.2007 k vzniku obchodného záväzkového zmluvného vzťahu, v rámci ktorého bol navrhovateľ oprávnený prijímať platby v prospech odporcu ako majiteľa účtu a na druhej strane podľa jeho pokynov z tohto účtu realizovať platby. Navrhovateľ umožnil odporcovi na základe písomnej dohody zo dňa 5.6.2008 čerpanie peňažných prostriedkov z účtu nekryté zostatkom na účte s účinnosťou od 6.6.2008 v sume 929,43 eura a s účinnosťou od 1.7.2009 v sume 1.160 eur. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb listom zo dňa 11.1.2011 s účinnosťou ku dňu 19.1.2011. Vzájomný vzťah ohľadne debetného zostatku na účte, ktorý takto medzi účastníkmi konania vznikol, sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o úvere. V súdenom prípade je zrejmé, že predmetom konania je plnenie si záväzkov odporcu vyplývajúcich zo zmluvy o zriadení debetného limitu, ktorá zmluva o zriadení debetného limitu z pohľadu právnej kvalifikácie je spotrebiteľskou zmluvou uzavretou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a riadi sa ustanoveniami zmluvy o úvere. Navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o zriadení debetného limitu vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o zriadení debetného limitu nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Dôvodom zamietnutia návrhu je skutočnosť, že navrhovateľ v súdenom prípade neunesol dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1.466,14 eura, ktorá suma mala podľa navrhovateľa predstavovať jednak výbery z účtu a transakcie, jednak poplatky za vedenie účtu. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný návrhom a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými navrhovateľ svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v návrhu v spojitosti s petítom je potom vymedzený základ nároku uplatneného navrhovateľom, ktorý je predmetom konania. Navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zaplatenie sumy 1.466,14 eura s príslušenstvom zo zmluvnej povinnosti odporcu vrátiť vyčerpané peňažné prostriedky a zaplatiť dohodnuté poplatky, z ktorých skutkových tvrdení vychádzal súd pri posúdení uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1.466,16 eura po právnej stránke, jednak z aspektov významných pre posúdenie rôznych otázok procesnej povahy, ako aj pre posúdenie veci samej podľa predpisov hmotného práva.

Podľa názoru súdu nebolo predovšetkým z obsahu návrhu a vyjadrení navrhovateľa zrejmé, kedy a v akých sumách odporca čerpal peňažné prostriedky a aké konkrétne poplatky, t. j. v akej výške a za akým účelom, vyrubil navrhovateľ odporcovi a žiada ich zaplatiť. Navrhovateľ bol trikrát vyzvaný zo strany súdu na doplnenie opísania rozhodujúcich skutočností, avšak navrhovateľ zotrval vo vzťahu k požiadavke na zaplatenie sumy 1.466,16 eura len na tvrdení, že uvedená suma predstavuje nevyrovnaný debetný zostatok na účte a predložil súdu výpisy z účtu odporcu, z ktorých výpisov mal vyplývať nárok na zaplatenie tejto sumy. Výpisy z účtu obsahovali množstvo označení ako napr. vklad v hotovosti, výber, úroky, popl. účet, poplatok za transakciu, poplatok za upozornenie, balík sl. Výhoda, SMS - kreditné obraty a pod.. V tomto smere je potrebné uviesť, že úlohou súdu nie je vytvárať skutkový stav z listín predložených navrhovateľom, ale naopak navrhovateľ je povinný uviesť presné údaje o tom, čoho sa navrhovateľ domáha. Napokon z množstva strán výpisov z účtu odporcu ani nebolo možné pri maximálnej vóli dospieť k záveru, z akých konkrétnych položiek pozostáva žiadaná suma 1.466,16 eura, teda kedy a v akej výške odporca čerpal peňažné prostriedky a aké ďalšie nároky zahrnuté v sume 1.466,16 eura si navrhovateľ uplatňuje, dokonca nebolo ani len možné určiť súčtom, ktorých sčítancov (číslic) je výsledok suma 1.466,16 eura. Z obsahu spisu nebolo možné podľa názoru súdu zistiť, na základe akých skutkových tvrdení dospel navrhovateľ k požiadavke na zaplatenie práve sumy 1.466,16

eura. Navyše odporca sám v konaní poukazyval na to, že z návrhu a z vyjadrení navrhovateľa nie je zrejmé, čo predstavuje celá uplatnená suma 1.931,87 eura.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Podľa názoru súdu sa navrhovateľovi nepodarilo vôbec preukázať opodstatnenosť nároku na zaplatenie sumy 1.466,16 eura. Navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne nároku na zaplatenie sumy 1.466,16 eura a z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ napriek márnemu poučeníu podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní nepredložil súdu a ani nenavrhol vykonať žiadne relevantné dôkazy preukazujúce opodstatnenosť jeho nároku na zaplatenie sumy 1.466,16 eura. Podania navrhovateľa, resp. výpisy z účtu odporcu priložené k podaniam navrhovateľa, boli zmätočné, bez vzájomnej súvzťažnosti a z ich obsahu nebolo možné vytvoriť celkový prehľad o skutkovom dejí sporu v nadväznosti na okolnosti vzniku nároku na zaplatenie sumy 1.466,16 eura. V konaní zistený skutkový základ neumožňoval súdu ustáliť vznik konkrétnej povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.466,16 eura, a preto súd rozhodol v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričítal navrhovateľovi. Práve neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa malo vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým súd návrh v časti o zaplatenie sumy 1.466,16 eura zamietol.

Navrhovateľ si ďalej uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 465,73 eura, a to vo výške 20 % ročne zo sumy 1.466,14 eura od 20.1.2011 do 30.6.2012, t. j. zo sumy 423,40 eura, a vo výške 28 % ročne zo sumy 1.466,14 eura od 1.7.2012 do 8.8.2012, t. j. zo sumy 42,33 eura z dôvodu, že odporca dosiahol na účte debetný záporný zostatok. Svoju požiadavku na zaplatenie zmluvnej pokuty navrhovateľ odvodzoval zo znenia Článku III. bodu 23. Všeobecných obchodných podmienok - Prima banka Slovensko, a.s. v ktorom sa uvádza, že ak vznikne na účte debetný (záporný) zostatok, resp. je prekročené povolené prečerpanie, má banka právo uplatniť úročenie debetu/nepovoleného prečerpania a následne takýto účtovať na ťarchu účtu, prípadne účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku.

Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky zmluvnej pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky zmluvnej pokuty je zásadne vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak Občiansky zákonník, ako aj Obchodný zákonník, nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute so všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t. j. o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi.

Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) zaradená novelou prevedenou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať naďalej ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Uvedená smernica za spotrebiteľskú zmluvu považuje takú zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka sa vzťahujú práve na tento druh zmlúv. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Citované ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ totiž z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvoláva právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 465,73 eura považoval súd za neopodstatnený. V konaní bolo zistené, že formulár Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.4.2007 bola evidentne vyhotovená vopred, odporca tento štandardný formulár banky ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách podpísal dňa 13.4.2007 bez možnosti ovplyvniť text formuláru. Uplatnená zmluvná pokuta je uvedená na samostatnom dokumente, nie priamo v zmluve, vo Všeobecných obchodných podmienkach - Prima banka Slovensko, a.s., ktoré vykazujú znaky hromadného predloženia spotrebiteľovi zo strany dodávateľa. Odporca ako spotrebiteľ nemal totiž žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah Všeobecných obchodných podmienok - Prima banka Slovensko, a.s. tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.4.2007 vrátane dojednania o zmluvnej pokute, mohol iba uvedenú zmluvu s obchodnými podmienkami odmietnuť ako celok, alebo ju ako celok prijať, vrátane dojednaniu o zmluvnej pokute, a preto predmetné dojednanie o zmluvnej pokute nebolo rozhodne individuálne dohodnuté. Pozornosti súdu tiež neuniklo, že pre prípad porušenia povinností navrhovateľa ako veriteľa nie je vo Všeobecných obchodných podmienkach - Prima banka Slovensko, a.s. tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.4.2007 vôbec dojednaný prípadný nárok odporcu ako spotrebiteľa, na zaplatenie zmluvnej pokuty navrhovateľom ako veriteľom. Z uvedeného je zrejmé, že zmluvná pokuta v danom prípade nebola individuálne dojednaná a len jednostranne zaťažuje spotrebiteľa pre prípad porušenia jeho povinností, a tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Takto dohodnutá zmluvná pokuta neobstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu. Podmienky, za ktorých navrhovateľ dohaduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, resp. v obchodných podmienkach, podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľa, spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navrhovateľ ako osoba podnikajúca na trhu poskytovania spotrebiteľských úverov ma totiž odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým poskytuje svoje služby, a preto od neho možno očakávať, že vo vzťahu k nim sa bude správať poctivo. Problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán. Dojednaná zmluvná pokuta vo Všeobecných obchodných podmienkach - Prima banka Slovensko, a.s. tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.4.2007 predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť, a preto súd návrh i v časti o zaplatenie sumy 465,73 eura považoval za nedôvodný.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval nárok navrhovateľa za neopodstatnený, a preto ho v celom rozsahu zamietol.

Odporca v prejednávanej veci vzniesol námietku premlčania celého uplatneného nároku dôvodiac, že peňažné prostriedky naposledy čerpal dňa 27.2.2010. Tak, ako už bolo konštatované vyššie, navrhovateľ v konaní nepreukázal, kedy a v akých sumách odporca čerpal peňažné prostriedky a kedy a aké poplatky zúčtoval navrhovateľ odporcovi, teda nebolo preukázané ani len rozhodné obdobie, za ktoré si navrhovateľ uplatňuje svoj nárok. Práve z tohto dôvodu nebolo možné relevantne posúdiť vznesenú námietku premlčania odporcu, keď nepochybne nároky vzniknuté pred 14.8.2008 sú premlčané, avšak

vzhľadom na nedostatok skutkových tvrdení, nebolo možné tieto nároky vzniknuté pred 14.8.2008 oddeliť od nárokov vzniknutých neskôr a konštatovať ich premlčanie. To však nemení nič na fakte, že návrh bol zamietnutý z iných dôvodov.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, avšak plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko náhradu trov konania výslovne nežiadal, i keď inak by mu na ňu vzniklo právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.